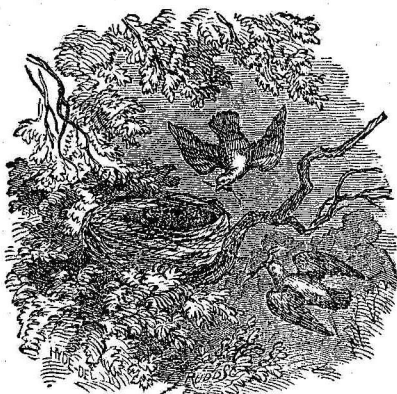

ἐγένετο συχνοτέρα καὶ τώρα κατέστη συγκριτικῶς εὐ-
κολος· γίνεται δὲ ὡς ἐφεξῆς· δύο ἢ τρεῖς ἢ καὶ περισ-
σότεροι ὁδηγοί, οἱ ὅποιοι γνωρίζουν καλῶς τὰ μέρη
τῆς ἀναβάσεως, προπορεύονται, εἰς ἀπόστασιν 10—
15 βημάτων ἀπ' ἀλλήλων· κατόπιν ἔρχονται οἱ περι-
ηγηταὶ καὶ μετ' αὐτοῦς ἄλλοι ὁδηγοί· ἅπαντες δὲ, ὁ-
δηγοὶ καὶ περιηγηταί, συνέχονται μεταξύ των διὰ σχοι-
νίου ἰσχυροῦ, τὸ ὁποῖον δένεται περὶ τὴν μέσσην ἐκά-
στου. Οὕτω πως συνδεδεμένοι προβαίνουν. Ὅταν δὲ
συμβῇ νὰ παραπατήσῃ, ἢ νὰ γλιστρήσῃ, ἢ ἄλλως νὰ
χάσῃ τις τὴν ἰσορροπίαν καὶ νὰ πέσῃ, οἱ ἄλλοι ἀμέ-
σως στηρίζονται καὶ οὕτω τὸν συγκρατοῦν. Ἐνίοτε
ὅμως συμβαίνει ὥστε νὰ κοπῇ τὸ σχοινίον καὶ τότε
ὅλοι, ἢ τοὐλάχιστον οἱ κάτωθεν τοῦ μέρους, ὅπου κό-
πτεται, κατακρημνίζονται εἰς τὸ χάος καὶ κατασυντρί-
βονται, ὡς συνέβη περίου εἰς τινας.

Κανεῖς δὲν δύναται νὰ θεωρήσῃ τὰς πειραμίδας
ταύτας τῶν βράχων, ὑψουμένας ὑπεράνω τῶν συννέ-
φων καὶ κεκαλυμμένας μὲ διηνεκὴ χιόνα καὶ πάγον
χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ αἰσθημα τρόμου! Ἡ θεωρία τοι-
ούτων ἐξαισίων φυσικῶν φαινομένων δὲν δύναται εἰμὴ
ν' ἀνυψώσῃ τὸν νοῦν πρὸς Ἐκείνον, ὅστις ἦτο πρὶν γεν-
νηθῶσι τὰ ὄρη, καὶ πρὶν μορφωθῇ ἡ γῆ καὶ ὁ κόσμος
καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἦτο Θεός, καὶ ὁ ὁποῖος εἶπε καὶ
ἐγένοντο τὰ πάντα, καὶ νὰ φέρῃ εἰς συναίσθησιν τῆς
οὐτιδανότητος τοῦ ἀνθρώπου καὶ εἰς ταπείνωσιν.

Τὸ κτίριον, τὸ ὁποῖον φαίνεται εἰς τὴν βάσιν τῆς
μῆς τῶν δύο πυραμίδων εἶναι ξενοδοχεῖον πρὸς ὑπο-
δοχὴν τῶν κατ' ἔτος ἐπισκεπτομένων τὸ ὄρος ἔξων.

ΑΠΟΔΗΜΗΤΙΚΑΙ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΙ.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν εὐρίσκεται εἶδος τι περιστερᾶς,
ἡ ὁποία ὀνομάζεται ἀποδημητικὴ, διότι ἀποδημεῖ κατὰ
κοπάδια ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. Τόσον μεγάλη εἶναι
συχνάκις τὰ κοπάδια τῶν περιστερῶν τούτων, ὥστε
καλύπτουσι τὸν ἥλιον ἐπὶ ἡμέρας ὁλοκλήρους. Εἰς

μίαν τοιαύτην ἀποδημίαν, ἡ ὁποία συνέβη εἰς τὴν
ἐπαρχίαν Ὀχίου, ὑπελογίσθη, ὅτι περισσότεραι ἀπὸ
ἑννέα ἑκατομμύρια περιστερὰ ἐξηκολούθουν ἀδικό-
πως νὰ διέρχωνται ἐπὶ τρεῖς ὁλοκλήρους ἡμέρας! οἱ
δὲ ἄνθρωποι συναλμαδανον ἢ ἐφόνευον αὐτὰς κατὰ ἐ-
κατοντάδας!

Εἰς τὰς περιστερὰς ταύτας χρωστοῦνται οἱ σωροὶ
τοῦ γοῦ ἀν οῦ. (κόπρου) ἀπὸ τὸ ὁποῖον σκεπάζον-
ται πολλὰ νῆσοι τοῦ Εἰρηνικοῦ ὠκεανοῦ, καὶ τὸ ὁ-
ποῖον μεταφέρεται διὰ πλοίων καὶ χρησιμεύει πρὸς
λίπασμα (κόπρισμα) τῶν ἀγρῶν.

ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΕΠΙΡΡΟΗ.

Εἰς τινὰ πόλιν πλησίον τοῦ Λονδίνου, ῥήτωρ τις ἀ-
γορεύων ἐνώπιον μεγάλου ἀκροατηρίου εἶπεν· «οἱ πάν-
τες ἐξακουόμεν ἐπιρροὴν—καὶ αὐτὸ ἔτι τὸ παιδάριον.»
δεικνύων μικρὸν κοράσιον καθήμενον ἐπὶ τῶν γονάτων
τοῦ πατρὸς του.

«Ἀληθέστατα!» ἀνεφώνησεν ὁ πατὴρ διακόψας
τὸν ῥήτορα. Μετὰ δὲ τὴν διάλυσιν τοῦ ἀκροατηρίου,
προσελθὼν ὁ πατὴρ εἶπε πρὸς τὸν ῥήτορα, «Κύριε,
ζητῶ συγγνώμην, διότι σὲ διέκοψα. Ἀλλ' ἡ ἀλή-
θεια, τὴν ὁποίαν εἶπατε, ἤγγιξε τὴν καρδίαν μου· ἐγὼ
ἤμην ἐκδοτός εἰς τὴν μέθην, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἤθε-
λον νὰ πηγαίνω μόνος εἰς τὸ καπηλεῖον ἔπερνα μαζύ
μου καὶ τὸ κοράσιον τοῦτο. Ἐσπέραν τινα, πλησιά-
σαντες εἰς τὸ καταγώγιον τοῦτο τῆς διαφθορᾶς, ἠκού-
σαμεν θόρυβον καὶ φωνὰς ἐξερχομένας ἀπ' ἐκεῖ, αἱ
ὁποῖαι τόσον ἐτρόμαξαν τὸ κοράσιόν μου, ὥστε ἔ-
βαλε τὰ χεῖράς του περίε τοῦ λαιμοῦ μου καὶ ἀνεφώ-
νησε, «Μὴ, πᾶτερ μου! μὴ πηγαίνῃς ἐκεῖ!»

«Σιώπα» ἀπήντησα ἐγώ.

«Μὴ! μὴ! παρακαλῶ, πᾶτερ μου!» ἐπανέλαθεν
αὐτὴ μετὰ πάθους καὶ δακρύων, τὰ ὁποῖα ἤρχισαν νὰ
πίπτωσι βρογχιδὸν ἐπὶ τοῦ προσώπου μου.

Ἐσταμάτησα καὶ ἔμεινα ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἀκίνητος.
Ἦσαν στιγμαὶ συλλογισμοῦ καὶ ἀποφάσεως, ἡ ὁποία
ἐπέφερε τὴν νίκην· διότι ἀντὶ νὰ εἰσελθῶ, ἐστράφην
πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ διευθύνθη εἰς τὴν οἰκίαν μου καὶ
ἔκτοτε οὐδέποτε πλέον ἐπεσεκέσθη τὸ καταγώγιον ἐ-
κεῖνο.

Εὐχαριστῶ δὲ διὰ τοῦτο καὶ δοξάζω τὴν Θεὸν δι-
ότι ἐνῶ πρότερον ἤμην πτωχὸς καὶ ἐλεεινός, τώρα εἰ-
μαι εὐτυχής. Τὰ πάντα ὀφείλω εἰς ταύτην μου τὴν
κόρην, καὶ ὅταν εἶπατε, ὅτι «καὶ αὐτὸ ἔτι τὸ παιδάριον
ἐξασκεῖ ἐπιρροὴν,» δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατηθῶ, ἀλλ' ἀ-
νέκραξα «ἀ λ η θ ε σ τ α τ α».

«Πλὴν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀφήσατε τὰ παιδιά καὶ μὴ

ἐμποδίζετε αὐτὰ νὰ ἔλθωσι πρὸς με· διότι τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.» (Ματθ. ιβ'. 4)

ΓΝΟΥ ἢ ΒΟΥΚΕΦΑΛΟΣ ΙΠΠΟΣ.

Ὁ Γνού ἢ ἐγκέρατος ἵππος εἶναι ζῶον ἐντόπιον τῆς νοτίου καὶ κεντρικῆς Ἀφρικῆς. Εἶναι δὲ δύσκολον κατὰ πρώτην ὄψιν νὰ εἴπῃ τις μὲ τί μοιάζει περισσότερο, μὲ τὸν ἵππον, τὸν βούβαλον, ἢ τὸν ἀντέλοπα. Τὰ κέρατά του καλύπτουν τὸ ἄνω μέρος τῆς κεφαλῆς, στρέφονται πρὸς τὰ κάτω καὶ ἐμπροσθεν τοῦ προσώπου καὶ ἔπειτα ἀνέρχονται καμπυλοειδῶς πρὸς τὰ ἄνω ἀπολήγοντα εἰς δέξ. Κατὰ τοῦτο μοιάζει μὲ τινες τῶν βουβάλων. Κατὰ τὴν χαίτην καὶ τὴν οὐρὰν μοιάζει μὲ τὸν ἵππον καὶ κατὰ τὰ σκέλη μὲ τοὺς ἀντέλοπας. Ὁ Γνού εἶναι πολὺ ταχύπους καὶ δταν ὀργισθῇ καθίσταται πολὺ ἐπικίνδυνος. Ὑπάρχει παράδοσις τις, ἥτις διαβεβαιῶν, ὅτι ὁ πολεμικὸς ἵππος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ὁ καὶ βουκέφαλος καλούμενος, ἦτο ζῶον τοῦ εἶδους τούτου. Ὁ Γνού ἐξημεροῦται καὶ ἀναπληρόναι τὸν ἵππον εἰς τὰς χρείας τῶν κατοίκων τῶν μερῶν, ἔνθα εὐρίσκεται.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΓΩΓΗ (ἀνατροφή.)

Μεταξὺ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, τὰ γράμματα, ἡ μουσικὴ καὶ ἡ γυμναστικὴ ἦσαν τὰ τρία ἀναγκαῖα συστατικά τῆς ἀνατροφῆς, ἥτις ἡρμοζεν εἰς ἐλευθέρου ἀνδρα. Οἱ δὲ λόγοι εἶναι οἱ ἑξῆς. Τὰ γράμματα ἀναπτύσσουν τὸν νοῦν· ἡ γυμναστικὴ τὸ σῶμα· ἡ δὲ μουσικὴ θεωρεῖται ἀναγκαῖα, διότι τὸ τραγῳδεῖν εἶναι πολὺ εὐχάριστον πρᾶγμα, διότι γυμνάζει καὶ ἐνδυναμώνει τὰ ἀναπνευστικά ὄργανα καὶ τὴν καρδίαν, διότι βοηθεῖ εἰς τὸ νὰ ἀποκτήσῃ τις καλὴν προφορὰν καὶ νὰ γείνη καλὸς ῥήτωρ, διότι κἀνὲν εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου ἢ μουσικῆς συμφωνίας δὲν δύνανται ν' ἀναπληρώσῃ, ἢ καὶ νὰ παραβληθῇ μὲ τὴν ἀνθρώπινον φωνήν καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς γλυκύτητα, καὶ τελευταῖον διότι πρέπει νὰ αἰνῶμεν δι' αὐτῆς τὸν Οὐράνιον ἡμῶν Πατέρα.

ΠΡΙΝ ὁμιλήσῃς ἐρώτησον σεαυτὸν τὰς τρεῖς ταύτας ἐρωτήσεις—Εἶναι ἀληθές· ἐκείνο, τὸ ὁποῖον μέλλω νὰ εἴπω· Εἶναι ὠφέλιμον· Εἶναι φιλοφρονητικόν· καὶ ἐὰν εὖρῃς, ὅτι ἔχει τὰ συστατικά ταῦτα, εἰπέ το.

Ο ΠΡΩΤΟΣ, ὅστις κατεσκεύασε τὰς τόσον χρήσιμους διὰ τὸν ἄνθρωπον βελόνας ἤτο μαυροταύρος· κάτοικος τῆς Ἰσπανίας, μετέβη δὲ καὶ ἐπώλει αὐτάς· εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ 1543, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἐρρίκου τοῦ 8ου.

Η ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ.

Ὅλοι ἡμεῖς διήλθομεν διὰ τοῦ ἀλφάβητου καὶ γνωρίζομεν πόσον δύσκολον εἶναι εἰς παιδιὰ νὰ μάθουν τὰ εἰκοσιτέσσαρα γράμματά του. Τί ὅμως θὰ εἴπωσι οἱ μικροὶ ἀναγνώσται τῆς ἐφ. τῶν Παίδων, δταν ἀκούσωσιν ὅτι ἡ γλῶσσα τῶν Κινέζων περιέχει περισσότερα τῶν 40 χιλιάδων γραμμάτων! Καὶ ὅμως ὅχι μόνον παιδιὰ ἀλλὰ καὶ ἡλικιωμένοι καὶ μάλιστα ξένοι μανθάνουσι τὴν παράξενον καὶ δυσκολωτάτην ταύτην γλῶσσαν.

Ὅσοι δύσκολος ὅμως καὶ ἂν ᾖ ἡ γλῶσσα αὕτη ὁ σχηματισμὸς τῶν λέξεων παρέχει μεγάλαν εὐκολίαν. Ὑπάρχουν μονοσύλλαβοι τινὲς λέξεις ἢ μόρια, τὰ ὁποῖα δταν βάλονται εἰς τὴν ἀρχὴν ἢ τὸ τέλος τῶν λέξεων σαφηνίζουσιν αὐτάς. Οὕτω π. χ. ἡ λέξις Φ ο ὕ σημαίνει πόλιν πρώτης τάξεως, περιέχουσαν ὑπὲρ τὸ ἐν ἑκατομύριον ψυχῶν. Τ ο ο ὕ δηλοῖ πόλιν δευτέρας τάξεως, περιέχουσαν ἡμῖς ἑκατομύριον κατοίκων. Προσέτι Τ ο ὕ ν γ σημαίνει ἀνατολή, Σ ἰ δούσι, Ν ἂ ν νότιον καὶ Π ἔ β βορρᾶν καὶ Ο ὕ ἂ ν γ βασιλεῦς. Τώρα Τ ο ὕ ν γ Φ ο ὕ σημαίνει ἀνατολικὴ πόλις πρώτης τάξεως. Σ ἰ - τ ο ο ὕ δυτικὴ πόλις δευτέρας τάξεως—Ν ἂ ν - Τ ο ο ὕ νότιος πόλις δευτέρας τάξεως.—Ο ὕ ἂ ν γ - τ ο ο ὕ, ὅπερ εἶναι τὸ ὄνομα τῆς Καντῶνος, σημαίνει βασιλικὴ πόλις δευτέρας τάξεως.

Ἐκτὸς τούτου, ἐπειδὴ αἱ πλείους λέξεις τῆς Κινεζικῆς γλώσσης εἶναι μονοσύλλαβοι, δταν θέλουν νὰ κάμουν ἓν σύνθετον ὄνομα δὲν ἔχουν νὰ κάμουν ἄλλο παρὰ νὰβάλουν τὰς λέξεις, αἱ ὁποῖαι ἐκφράζουσιν τὴν ἰδέαν των, τὴν μίαν κατόπιν τῆς ἄλλης. Οὕτω π. χ. δταν θέλωσι νὰ φανερώσωσι τὸν ἄνθρωπον, ὅστις ὡδήγησεν τὴν ἀμαξάν, πέρνουν τὴν λέξιν ἀμαξά καὶ τὴν θέτουν ἐμπρὸς εἰς τὸ ῥῆμα ἐλαύνω καὶ ἔχουν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θέλουν. Προσέτι, ἐπειδὴ καθε γράμμα εἶναι καὶ μία λέξις, φανερónαι ἐν πρᾶγμα, ὁ μανθάνων τὸ ἀλφάβητον μανθάνει σχεδὸν καὶ τὴν γλῶσσαν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ προμηθευθῇσι τὰ φύλλα τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὀφείλουσι νὰ πληρώσωσιν 60 λεπτά καὶ προσέτι τὰ ταχυδρομικά.

Ἀπαντήσεις παραλαβῆς θὰ γείνωνται τοῦ λοιποῦ διὰ τῆς ἐφ. τῶν Παίδων.